

PROGRAMA

Records

François Couperin (1668-1733). Les ombres errantes (1730).

De la 25na ordre. Do menor : « *Pour les plaintes et les sujets lamentables* » (J. Rousseau).

L. v. Beethoven (1770-1827). Sonata op.13 en do menor “Patètica” (1798)

Grave. Allegro di molto e con brio
Adagio cantabile
Rondo

Reminiscències

Josep Maria Colom (1947).

Moto Quasi Plusquamperpetuo (2025)
(Estrena absoluta. Obra dedicada a Jordi Camell)

Claude Debussy (1862-1918). Sis Preludis (1909-1913).

Voiles
Feux d’artifice
La fille aux cheveux de lin
Les tierces alternées
Ondine
Ce qu’a vu le vent de l’Ouest

Petjades

Jordi Camell (1959). Tres peces per a piano.

Where the City Ends
Pullman sulla neve
Equip-O

Comentari

El record. La nostra vida està feta d'una successió de moments immediats. No existim en l'abans o en el després. Existim únicament en cada instant. La nostra temporalitat només pot ser entesa per nosaltres com un record del passat o com una projecció de l'avenir.

La reminiscència. En el moment en què les cordes del piano ens fan sentir notes que no s'han tocat i que podem sentir (aquestes notes ressonants que vibren en l'atmosfera), la segona veu interior i secreta que en resulta (la veu del silenci) s'uneix a la nostra ànima. És l'espurna de la reminiscència, l'aparició que desapareix al mateix instant, els pensaments màgics i fulgurants.

La lleugera reminiscència (aquesta fugacitat alada i gasosa) ajuda la nostra ànima contra la pesantor dels nostres records i molt sovint la preferim davant d'aquests. Perquè el record pot mostrar el dolor mentre que la reminiscència fa olor.

Les petjades. Sigui a través del record o de la reminiscència l'home hi deixa la seva petjada. Una petjada que esdevé una pista d'una anterior presència i també d'un futur encara invisible i absent. Un futur silenciós però possible.

Jordi Camell (Llorenç del Penedès, 1959) és un pianista de llarg recorregut format a Ta rragona, Barcelona, París i Londres. Ha estudiat amb Carme Flexas, Miquel Farré i Maria Curcio. Dotat d'una marcada capacitat de comunicació i claredat en l'exposició artística, la crítica especialitzada sempre li ha reconegut un so transparent i brillant amb una variada gamma de colors. El 1984 obtingué el "Diplôme Supérieur d'Exécution" com a "premier nommé" a l'École Normale de Musique de París.

Ha tocat amb formacions com Barcelona 216, Solistes d'Ibercàmara i l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. El 1992 es va presentar dins la temporada Ibercàmara de Barcelona i al 2014 va interpretar al Palau de la Música Catalana la sonata en fa menor de Brahms. Com a solista ha tocat amb l'OBC de Barcelona, l'Orquestra Simfònica del Vallès, la Filharmonia de Cambra de Barcelona, la Orquesta Ciudad de Granada, la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona, etc., interpretant Schumann, Mozart, Shostakovich, Poulenc, Gershwin, Albéniz, Brahms, Grieg. Ha estat dirigit, entre d'altres, per Bernhard Güeller, Salvador Brotons, Ernest Martínez-Izquierdo i Josep Pons.

Músic obert a tots els estils, ha col·laborat estretament amb Vicky Peña (monogràfic Kurt Weill) en una gira per Espanya, amb Cesc Gelabert (en l'espectacle Preludis) acompanyant-lo en directe amb obres de Bach, Chopin, Debussy, Mompou i Carles Santos per Espanya, Europa i els EEUU i amb Mario Gas (recital Miguel Hernández).

Ha editat una quinzena de discos, entre ells la *Integral per a piano* de Pau Casals (Columna Música, 2012), *Chopin Variations*, amb obres de Mompou, Balada, Brotons, Amargós (Columna Música, 2013), *Abans i després d'Iberia* d'Isaac Albéniz (Columna Música, 2009), la *Integral per a piano* de R. Gerhard i diverses *Goyescas* de Granados (Ed. Moraleda, 1994), el duo amb Josep Fuster (Anacrusi, 1998), obra de Ricard Viñes, Francis Poulenc i els *Quadres d'una exposició* de M. Mussorgski (Discmedi, 1999). El 2023 va publicar el primer disc amb obra pròpia per a piano sol, *Where the City Ends* (Columna Música), que ha obtingut una gran acollida per part de la crítica.

Jordi Camell és professor de piano i música de cambra a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Sovint és convidat a formar part de jurat en concursos. Ha donat concerts i màster classes al Central Conservatory of Music, Piano Academy at Gulangyu, Xiamen (Xina), a la Frederic Chopin University of Music de Varsòvia (Polònia), a la Faculty of Arts de Nis (Sèrbia), a la Gnessin Russian Academy of Music (Moscou), a la West Virginia University (West Virgínia, EEUU), a la University of Kentucky School of Music (EEUU) i a la Academy of Music in Krakow.

Jordi Camell no ha deixat mai de banda tot el que envolta el pensament i la literatura. És autor d'un assaig sobre el silenci: *Passos en el silenci. El silenci en els Préludes de Claude Debussy* (Ed. Dinsic, setembre 2024) i actualment és doctorand a la Universitat de Barcelona.